

‘Ik kan als patiënt mijn stem laten horen’

Toen Q-koortspatiënt Anny Oerlemans door Q-support werd benaderd om de aanvragen voor financiële ondersteuning voor onderzoek te beoordelen, heeft ze geen moment gearzeld. ‘Het is heel bijzonder’, zo vertelt Anny, ‘om als patiënt mee te mogen lezen en beoordelen welke onderzoekaanvragen je persoonlijk relevant vindt. Bovendien is het heel interessant. Je krijg inzicht in wat er voor soort aanvragen worden gedaan en je krijgt daardoor meer kennis. Een mooie kans ook om eens te zien hoe zoiets aangepakt wordt.’

‘Ik heb de toegezonden onderzoeken thuis op mijn gemak doorgenomen. Het was heel veel tekst. Waren ze vergeten dat ik QVS patiënt ben?’ zegt Anny lachend. ‘Stapsgewijs heb ik alles gelezen, beoordeeld en mijn vragen of bedenkingen genoteerd.’

Voldoening

‘Op de dag de dag dat we alle aanvragen gingen bespreken, heb ik me wel even afgevraagd wat ik daar deed. Maar je eigen standpunt mogen onderbouwen vanuit psychosociale hoek, mijn eigen werkgebied, geeft wel veel voldoening. Q-koorts heeft aandacht, begrip, erkenning en herkenning nodig! En zo kan ik als patiënt mijn stem laten horen. Ik ben met een tevreden, voldaan gevoel, na deze intensieve dag, naar huis gegaan. Daar kwam ik ‘de man met de hamer’ tegen! De daarop volgende dagen had ik nodig om weer bij te komen.’

Vraag naar oplossingen

‘Als patiënt is het heel belangrijk om hierover mee te mogen denken en praten. Als ervaringsdeskundige kijkt men op een heel andere manier naar aanvragen dan een professional. Het kan voorkomen dat een patiënt het zonde vindt om geld uit te geven aan het ene onderzoek, terwijl een professional daar heel anders tegenaan kijkt. De patiënt kijkt én vraagt naar oplossingen op korte termijn om daardoor adequaat en doelgericht te kunnen werken naar herstel. Het gehoord en gezien worden, zeker door de professional, is essentieel. Het is belangrijk dat patiënten mondig blijven. Q-support geeft ze hiermee een unieke kans. Patiënten moeten zich bewust zijn dat hij of zij hun zegje mogen én kunnen doen.’

QVS

Sinds november 2013 weet de in Veghel wonende Anny Oerlemans dat ze QVS heeft. Ze heeft altijd een eigen praktijk gehad in de psychosociale hulpverlening en is nu met pensioen. ‘Q-koorts belemmert mij ‘gewoon’ te kunnen leven. Je kunt niet doorpakken, bent niet geconcentreerd en twijfelt aan je eigen functioneren. De moeheid, wisselende spierpijn en allerlei kwaaltjes belemmeren mij in vele opzichten. Naar aanleiding van een krantenartikel over de Q-tour in juli 2014, heb ik de bijeenkomst bezocht. Het was een echte ‘eyeopener’ waarin zoveel herkenbare dingen werden verteld dat ik me direct heb aangemeld bij Q-support.’